Súd:	Okresný súd Vranov n/T
Spisová značka:	3C/295/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu:	8813209010
Dátum vydania rozhodnutia:	25. 11. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ:	JUDr. Milan Vaľuš
ECLI:	ECLI:SK:OSVT:2013:8813209010.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Vranov nad Topľou samosudcom JUDr. Milanom Vaľušom v právnej veci žalobcu: Home Credit Slovakia, a.s., Teplická 7434/147, 921 22 Piešťany, IČO: 36 234 176, zast. ERASMUS LEGAL, s.r.o., Justičná 9, 811 07 Bratislava, IČO: 36 789 615 proti žalovanému: B. H., nar. X.XX.XXXX, bytom XXXXX D. XXX, o zaplatenie 457,25 eur s prísl. t a k t o

r o z h o d o l :

Súd p r i p ú š ť a zmenu žalobného návrhu v časti úrokov z omeškania tak, že žalobca žiada zaplatenie úroku z omeškania vo výške 0,026% denne.

Súd žalobu žalobcu zamieta.

Žalovanému sa náhrada trov konania n e p r i z n á v a .

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca sa žalobou podanou na tunajší súd dňa 3.9.2013 domáhal voči žalovanému zaplatenia istiny 457,25 eur, kapitalizovaného denného úroku z omeškania od zosplatnenia do podania žaloby v sume 110,17 eur, úroku z omeškania vo výške 0,025% denne zo sumy 457,25 od 28.8.2013 do zaplatenia a náhrady trov konania. Svoju žalobu odôvodil tým, že žalobca uzavrel so žalovaným dňa 16.10.2007 Úverovú zmluvu č. 3710143042 (ďalej len „Úverová zmluva“). Neoddeliteľnou súčasťou Úverovej zmluvy sú Úverové podmienky žalobcu (ďalej v texte len „ÚP“), s ktorými bol žalovaný oboznámený a podpisom Úverovej zmluvy prejavil súhlas byť nimi viazaný. Predmetom Úverovej zmluvy bolo poskytnutie peňažných prostriedkov v sume 1427,34 eur zo strany žalobcu žalovanému. Žalovaný sa zaviazal poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť v pravidelných 60-tich mesačných splátkach po 37,08 eur. Žalovaný bol povinný splácať úver v pravidelných mesačných splátkach splatných v zmysle Úverovej zmluvy. Žalovaný bol v omeškaní s úhradou svojho záväzku tak, ako je uvedené v priloženom splátkovom kalendári, z ktorého vyplýva prehľad jednotlivých platieb žalovaného a spôsob ich započítania. V zmysle Hlavy ÚP s názvom Ukončenie úverovej zmluvy o poskytnutí úveru bol žalovaný žalobcom vyzvaný listom zo dňa 28.6.2011 k splateniu celého zostatku úveru vo výške 757,21 eur v lehote 15 dní od odoslania výzvy. V prípade omeškania s úhradou splátky úveru alebo jej časti dlhšieho ako 7 dní je žalovaný povinný zaplatiť žalobcovi zmluvnú pokutu podľa Hlavy ÚP s názvom Záverečné ustanovenia. Pokiaľ ide o úrok z omeškania, denná úroková sadzba 0,025 % bola stanovená nasledovne: základná úroková sadzba ECB platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu, t.j. ku dňu 29.6.2011 + 8 percentuálnych bodov, /365 dní (skrátená na tri desatinné miesta). Vzhľadom na vyššie uvedené, tak ako vyplýva aj zo splátkového kalendára, žalobca eviduje voči žalovanému dlh, ktorý predstavuje istína (výška dlžnej sumy úveru bez úrokov z úveru do času zosplatnenia) + zosplatnená istina (výška dlžnej sumy úveru bez úrokov z úveru a poplatkov, ktorú by mal žalovaný uhradiť v prípade riadneho platenia úveru, uplatňovaná v zmysle Hlavy ÚP s názvom Ukončenie úverovej zmluvy o poskytnutí úveru) vo

výške 387,11 eur, úrok z vyššie uvedenej istiny do času zosplatnenia vo výške 0,00 eur, úrok z vyššie uvedenej zosplatnenej istiny (tzv. ušlý úrok, ktorý by mal žalovaný uhradiť v prípade riadneho platenia úveru, uplatňovaný v zmysle Hlavy ÚP s názvom Ukončenie úverovej zmluvy o poskytnutí úveru 68,71 eur, dlžné poistné vo výške 1,43 eur, poplatok za vedenie účtu v zmysle Úverovej zmluvy (poplatok za vedenie účtu, poplatok za možnosť zmeny splátky) vo výške 0,00 eur, poplatok za upomienku vo výške 0,00 eur, zmluvná pokuta podľa Hlavy ÚP s názvom Záverečné ustanovenia vo výške 0,00 eur, zákonný úrok z omeškania do zosplatnenia počítaný príslušnou zákonnou sadzbou v závislosti od výšky dlžnej sumy a počiatku omeškania (dátumy zúčtovania sú uvedené v priloženom splátkovom kalendári) vo výške 0,00 eur, úrok z omeškania od zosplatnenia do dňa podania návrhu na vydanie platobného rozkazu, vo výške 110,17 eur (tento úrok z omeškania bol vyčíslený s ohľadom na prípadné platby žalovaného po zosplatnení do dňa podania návrhu na vydanie platobného rozkazu).

Žalovaný sa k žalobe žalobcu nevyjadril.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa so žalobou a jej prílohami, a to splátkovým kalendárom žalovaného k číslu zmluvy 3710143042, úverovou zmluvou zo dňa 23.10.2007 spolu s úverovými zmluvnými podmienkami spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s., listom adresovaným žalovanému zo dňa 28.6.2011, poštovým podacím hárkom. Ďalej súd vykonal dokazovanie písomným vyjadrením žalobcu zo dňa 24.9.2013 a zistil nasledovný skutkový stav:

V podaní zo dňa 24.9.2013 žalobca požiadal súd o rozšírenie žalobného návrhu pokiaľ sa týka výšky úrokov z omeškania na 0,026% denne.

Ďalej uviedol, že žalovaný sa dostal do omeškania so splácaním dohodnutých splátok poskytnutého úveru, a to s odkazom na už predložený splátkový kalendár konkrétne so splátkami č. 41-43, ktoré neuhradil ani len čiastočne (splátky č. 41-43 sa síce javia v splátkovom kalendári ako splatené, ale z údajov v splátkovom kalendári uvedených v poslednom stĺpci splátkového kalendára označenom ako „Poznámka“ je zrejmé, že k predmetným úhradám došlo až po zosplatnení úveru, t.j. po 28.6.2011). S poukazom na skutočnosť, že žalovaný sa dostal do omeškania so zaplatením vyššie uvedených splátok, stal sa celý zostatok čerpaného úveru splatným, pričom splatnosť nastala ku dňu 28.6.2011, ako vyplýva aj z predloženého splátkového kalendára a tiež z výzvy na splatenie celého úveru priloženej k návrhu na začatie konania. Žalobca poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Trnave, sp. zn. 24Co/412/2012 zo dňa 9.7.2013, podľa ktorého „obdobne sa odvolací súd nezhodol s prvostupňovým ani v ďalšom závere, ktorým odôvodnil zamietnutú časť rozsudku a to, že dojednanie o zmluvnej pokute je v dôsledku chýbajúceho podpisu úverových zmluvných podmienok zmluvnými stranami, s poukazom na § 544 a § 40 ods. 1 Občianskeho zákonníka, absolútne neplatné... Písomná forma právneho úkonu teda predpokladá existenciu dvoch náležitostí a to písomnosti a podpisu. Žiaden právny predpis ale nestanovuje, kde má byť podpis na listine, ktorá zachycuje písomný prejav vôle, umiestnený. Princíp, že text písaný pod podpisom nereprezentuje relevantný prejav vôle osoby, ktorá sa podpísala, sa podľa ustálenej súdnej praxe i odbornej literatúry vzťahuje bezvýnimočne iba k osobitným právnym úkonom typicky k závetu, ohľadne iných súkromných listín nevládnu požiadavky tak prísne, lebo je treba dať prednosť vážne mienenému a obsahovo nezávadnému prejavu vôle pred prílišným formalizmom. Súčasťou písomne uzavretej zmluvy sa tak stávajú í listiny označené v rámci zmluvných dojednaní za súčasť zmluvného textu i keď nebolí podpísané. Z uvedeného teda vyplýva, že iba samotná skutočnosť, že zmluvné strany v danom prípade podpísali iba lícnu stranu úverovej zmluvy a všeobecné obchodné podmienky, ktoré boli na lícnej strane vyhlásené za neoddeliteľnú súčasť zmluvy, nie sú stranami podpísané, nespôsobuje neplatnosť dojednaní obsiahnutých vo všeobecných obchodných podmienkach...“ Ďalej na poukázal na rozhodnutie Krajského súdu Prešov, sp. zn. lCo/136/2012 zo dňa 25.2.2013. Žalobca si uplatňuje voči žalovanému istinu - dlžná suma úveru bez úrokov z úveru do času zosplatnenia vo výške 0,00 eur vypočítaná ako súčet čiastkových súm z jednotlivých splátok úveru pripadajúcich na Istinu, ktoré boli vyrubené, avšak neboli uhradené; t.j. celková suma vyrubená na istinu do času zosplatnenia mínus uhradená časť istiny, t.j. v zmysle splátkového kalendára 891,91 eur mínus 891,91 eur; Zosplatnenú istinu - dlžná suma úveru bez úrokov z úveru, ktorú by mal žalovaný uhradiť v prípade riadneho platenia úveru vo výške 387,11 eur (zvyšná časť poskytnutého úveru, vypočítaná ako rozdiel celkového úveru a súčtu jednotlivých čiastkových súm zo splátok určených podielom na

uhradenie istiny, ktoré boli vyrubené a mali byť uhradené, teda: 1.427,34 eur mínus 891,91 eur je 535,43 eur - zosplatnená istina, z ktorej po zosplatnení bola uhradená suma 148,32 eur, a teda ostáva zaplatiť ešte 387,11 eur); súčet položiek Istiny a zosplatnenej Istiny v priloženom splátkovom kalendári je totožný s výškou poskytnutého úveru, t.j. 891,91 eur plus 535,43 eur. Úrok z vyššie uvedenej dlžnej sumy úveru do času zosplatnenia vo výške 0.00 eur vypočítaný ako rozdiel medzi úrokom z úveru vyrubeným do zosplatnenia úveru 641,05 eur a úrokom z úveru zaplateným zo strany žalovaného 641,05 eur; Úrok z vyššie uvedenej dlžnej sumy, ktorú by mal žalovaný uhradiť v prípade riadneho platenia úveru dlžný vo výške 68,71 eur, uplatňovaný v zmysle § 6 Hlavy 7 Ukončenie úverovej zmluvy o poskytnutí úveru Úverových podmienok (tzv. ušlý úrok); Na základe predloženého splátkového kalendára predstavuje celková vvška úroku z úveru sumu rovnajúcu sa súčtu vyrubeného „úroku“ a „ušlého úroku“, tj. 641,05 eur plus 68,71 eur sa rovná 709,76 eur, čo je takmer totožná so sumou 711,66 eur, ktorú si žalobca v zmysle Úverovej zmluvy mohol podľa vyššie uvedeného voči žalovanému uplatňovať. Vyššie uvedená právna argumentácia ohľadom uplatneného nároku titulom „ušlého úroku“ bola v obdobnom prípade potvrdená napríklad rozsudkom Okresného súdu Prešov zo dňa 13.3.2013, sp. zn. 29C/172/2012. Ďalej žalobca uplatňuje Poistné vo výške 1,43 eur vypočítané ako rozdiel medzi vyúčtovaným poistným do dňa zosplatnenla 62,88 eur a poistným zaplateným zo strany žalovaného 61,45 eur. Kapitalizovaný úrok z omeškania od zosplatnenia (28.6.2011 plus 15 dní uvedených vo výzve k splateniu celého úveru, t.j. od 14.7.2011) do podania (spísania) žaloby (27.8.2013) vo výške 110,17 eur. Úrok z omeškania vo výške 0,025% denne zo sumy 457,25 eur od 28.8.2013 do zaplatenia: žalobca si v tomto konaní uplatňuje úrok z omeškania v zákonnej výške od zosplatnenia (t.j. od 14.7.2011) do zaplatenia s tým, že žalobca časť uplatneného úroku z omeškania vyčíslil ku dňu podania žaloby, t.j. ku dňu 27.8.2013, a to v sume 110,17 eur, ako je uvedené vyššie. Avšak vzhľadom na skutočnosť, že omeškanie dlžníka, ktoré začalo dňa 14.7.2011, trvá aj po podaní žaloby, žalobca sí uplatňuje zákonný úrok z omeškania následne aj odo dňa 28.8.2013 do zaplatenia, a to pri výške úrokovej sadzby platnej k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu, t.j. ku 14.7.2011 (a teda vo výške 0,026% denne). Vzhľadom na uvedené je nepochybné, že úrok z omeškania vo výške 0,026% denne zo sumy 457,25 eur od 28.8.2013 do zaplatenia si žalobca uplatňuje v zákonnej výške v súlade s príslušnými právnymi predpismi.

Medzi žalobcom a žalovaným ako klientom došlo dňa 16.10.2007 k uzavretiu úverovej zmluvy č. 3710143042, na základe ktorej bol žalovanému poskytnutý úver 1.427,34 eur (43.000 Sk), ktorý sa žalovaný zaviazal splácať v splátkach po 37,08 eur (1.117 Sk) a to v 60 mesačných splátkach pri konečnej výške úveru 2.224,66 eur (67.020 Sk).

Neoddeliteľnou súčasťou zmluvy sú Úverové podmienky spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s. uvedené na rube tejto listiny a na samostatnom liste. Dolupodpísaný klient svojím podpisom potvrdzuje že je oboznámený s Úverovými podmienkami, že sú mu všetky ich ustanovenia zrozumiteľné, považuje ich za dostatočne určité a prejavuje súhlas byť viazaný týmito podmienkami.

Podľa hlavy 1 § 1, § 2 Úverových podmienok tieto úverové podmienky sú zmluvnými podmienkami v zmysle § 273 Obchodného zákonníka a sú neoddeliteľnou súčasťou úverovej zmluvy uzatváranej medzi spoločnosťou Home Credit Slovakia, a.s. (ďalej len „spoločnosť“) a fyzickou osobou (ďalej len „klient“), ktorej znenie je uvedené na prednej strane tejto listiny. Úverové podmienky vymedzujú a zakotvujú práva a povinnosti medzi spoločnosťou a klientom, ktorému spoločnosť poskytuje úver na základe úverovej zmluvy.

Uzatvorením úverovej zmluvy sa spoločnosť zaväzuje klientovi poskytnúť dohodnutý úver, pričom po poskytnutí úveru sa stáva spoločnosť veriteľom z úverovej zmluvy a klient ako dlžník z úverovej zmluvy sa zaväzuje spoločnosti poskytnutý úver vrátiť a zaplatiť úroky (§ 3 hlavy 1 Úverových podmienok).

Podľa hlavy 5 § 1 Úverových podmienok klient je povinný riadne a včas splácať poskytnutý úver a to v pravidelných mesačných splátkach, ktorých počet, výška a termín splatnosti sú určené v úverovej zmluve. V jednotlivých splátkach je zahrnutá príslušná časť úverovej istiny, úroky, úhrada za poistenie, ktoré je klient povinný platiť (ďalej iba splátka), ak z údajov na lícnej strane nevyplýva inak. Výška úroku sa zistí ako rozdiel súčinu výšky mesačnej splátky zníženej o výšku poplatku za vedenie úverového účtu a v prípade poistenia o výšku úhrady za poistenie a počtu splátok a výšky poskytnutého úveru.

V zmysle hlavy 5 § 8 Úverových podmienok sa zmluvné strany dohodli, že spoločnosť nie je viazaná tým, na aký účel klient platbu spoločnosti určí. Spoločnosť je oprávnená započítať platbu klienta na pohľadávky spoločnosti v tomto poradí: na záväzky klienta voči spoločnosti, ktoré vznikli z iného titulu ako z úverovej zmluvy, na zmluvné pokuty, na príslušenstvo úveru vrátane sankčného úroku, na vrátenie úveru, na ostatné pohľadávky z úverovej zmluvy.

Podľa hlavy 7 § 6 Úverových podmienok v prípade ak je dôsledkom porušenia povinnosti klienta uhradiť spoločnosti celý poskytnutý úver, je klient povinný uhradiť spoločnosti súčasne s úverom aj zmluvnú pokutu vo výške ušlého úroku, čiže čiastku, na ktorú by spoločnosti vznikol z titulu úveru nárok, ak by bol úver riadne splácaný v dohodnutých splátkach.

Z hlavy 15 § 3, 4 Úverových podmienok vyplýva, že v prípade omeškania úhrady splátky, alebo ich častí alebo zmluvných pokút alebo platieb podľa hlavy 7 § 6 týchto úverových podmienok je klient povinný zaplatiť úrok z omeškania vo výške 0,08% z dlžnej čiastky za každý deň omeškania, najmenej však 100 Sk. V prípade omeškania s úhradou splátky úveru, alebo ich častí dlhšieho ako 7 dní je klient ďalej povinný zaplatiť spoločnosti zmluvnú pokutu vo výške 8% z čiastky, s ktorej úhradou je v omeškaní. V prípade omeškania klienta s úhradou splátky úveru, či ich častí dlhšieho ako 6 mesiacov je klient ďalej povinný zaplatiť spoločnosti zmluvnú pokutu vo výške 5% z úveru, s ktorého vrátením spoločnosti je v omeškaní.

Podľa hlavy 15 § 11 Úverových podmienok úverová zmluva, úverové podmienky a zabezpečovacie vzťahy ako aj vzťahy vzniknuté následne na základe uvedených zmluvných vzťahov sa riadia príslušnými ustanoveniami Obchodného zákonníka v znení neskorších predpisov, ako aj ustanoveniami Občianskeho zákonníka v platnom znení.

Z predloženého splátkového kalendára ako aj špecifikácie pohľadávky žalobcu v písomnom podaní súd zistil, že žalovaný uhradil celkom 1742,73 eur, pričom mu bolo poskytnutých 1.427,34 eur a dňa 28.6.2011 došlo k zosplatneniu celého úveru.

Listom zo dňa 28.6.2011 označeným ako výzva k splateniu celého úveru žalobca žalovanému oznámil, že z dôvodu omeškania s úhradou záväzkov vyplývajúcich z predmetnej úverovej zmluvy, spoločnosť ho vyzýva k splateniu celého čerpaného úveru s tým, že dlžná čiastka činí 757,21 eur a vyzval ho na splatenie do 15 dní odo dňa spísania predmetnej výzvy.

V § 497 Obchodného zákonníka sa uvádza, že zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Súd na základe takto zisteného skutkového stavu vyhodnotil zmluvný vzťah medzi účastníkmi ako spotrebiteľskú zmluvu napriek tomu, že zmluva bola uzavretá 23.10.2007, teda za účinnosti Občianskeho zákonníka, ktorý v ustanovení § 52 ods. 1 definoval spotrebiteľskú zmluvu ako kúpnu zmluvu, zmluvu o dielo alebo inú odplatnú zmluvu upravenú v ôsmej časti tohto zákona a zmluvu podľa § 55, ak zmluvnými stranami sú na jednej strane dodávateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy.

Na uvedený právny vzťah je totiž potrebné aplikovať zákon zákon č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa účinný od 1.7.2007 a vychádzať pritom z ustanovenia § 3 ods. 3, podľa ktorého každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách, ktorými sú zmluvy uzavreté podľa Občianskeho zákonníka alebo Obchodného zákonníka, ako aj všetky iné zmluvy, ktorých charakteristickým znakom je, že sa uzatvárajú vo viacerých prípadoch a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje; aj na spotrebiteľské zmluvy, ktoré neboli uzavreté podľa Občianskeho zákonníka, sa primerane použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka.

Nepochybne zmluva uzavretá medzi účastníkmi je teda spotrebiteľskou zmluvou v zmysle zákona o ochrane spotrebiteľa, pričom tento výklad je v súlade aj s komunitárnou úpravou ochrany spotrebiteľa v zmysle smernice Rady 93/13/EHS zo dňa 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách

Pri závere o tom, že spornú zmluvu je potrebné považovať za spotrebiteľskú zmluvu, je potrebné na ňu aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka.

Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení už citovaného zákona č. 150/2004 Z.z. spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka").

Podľa § 53 ods. 4 citovaného zákona neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

V zmysle § 54 ods. 1, ods. 2, Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa § 39 Občianskeho zákonníka neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Podľa § 2 písm. a) zákona NR SR č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení neskorších predpisov na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky, úveru alebo v inej právnej forme.

V zmysle § 3 ods. 1, ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania; v závislosti od formy poskytovaného spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj predávajúci. Spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

Ako vyplýva z § 4 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná.

Podľa § 4 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí obsahuje najmä

a) sumu, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov; ak je to možné, treba uviesť aj súčet týchto platieb s upozornením na možnosť účtovania kompenzácie ušlých výnosov, ak veriteľ chce túto možnosť využiť,

b) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje,

c) cenu tovaru alebo poskytnutej služby,

d) identifikáciu vlastníka, ak vlastníctvo neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva spotrebiteľom,

e) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,

f) meno a adresu spotrebiteľa,

g) ročnú percentuálnu mieru nákladov; ak nie je uvedená, spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov,

h) podmienky závislé od objektívnych skutočností, pri ktorých splnení môže byť upravená ročná percentuálna miera nákladov,

i) výpočet nákladov uvedených v §2 písm. c), ktoré neboli zahrnuté do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov; ide o určenie podmienok, za ktorých musí spotrebiteľ zaplatiť zvýšené náklady. Uvedie sa výška týchto nákladov, spôsob výpočtu alebo čo najpresnejší odhad.

Ako vyplýva z § 4 ods. 5 zákona o spotrebiteľských úveroch od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

Podľa § 544 ods. 1 Občianskeho zákonníka ak strany dojednajú pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti zmluvnú pokutu, je účastník, ktorý túto povinnosť poruší, zaviazaný pokutu zaplatiť, aj keď oprávnenému účastníkovi porušením povinnosti nevznikne škoda.

Nepochybne zmluva uzavretá medzi účastníkmi je teda spotrebiteľskou -typovou zmluvou v zmysle zákona o ochrane spotrebiteľa, pričom tento výklad je v súlade aj s komunitárnou úpravou ochrany spotrebiteľa v zmysle smernice Rady 93/13/EHS zo dňa 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách

Pre spotrebiteľskú zmluvu je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, ktorým je najčastejšie predávajúci, za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ nemá možnosť tieto podmienky individuálne ovplyvniť. Občiansky zákonník podrobnejšie špecifikuje všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok v spotrebiteľských zmlúv a výslovne ustanovuje, že takéto ustanovenia v zmluvách, ktoré spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa sú neprijateľné a preto neplatné. Vychádza sa z toho, že predovšetkým spotrebiteľ v dobrej viere uzatvára zmluvu s dodávateľom, od ktorého sa očakáva, že vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar a služby koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Predpokladá sa, že dodávateľ má vedomosti a skúsenosti a oproti spotrebiteľovi vystupuje ako zvýhodnený účastník zmluvného vzťahu založeného spotrebiteľskou zmluvou.

Ustanovenie § 53 Občianskeho zákonníka sa týka iba podmienok, ktoré zákon označuje za neprijateľné. Ide o podmienky, ktoré sú nečestné, neslušné, hrubo poškodzujúce spotrebiteľa a preto ich použitie zákon sankcionuje absolútnou neplatnosťou. Vyjadruje snahu, aby dodávateľ v spotrebiteľských zmluvách pristupoval k tvorbe podmienok v súlade s dobrými mravmi. Je potrebné dodať, že spotrebiteľ z povahy veci v súčasných podmienkach štandardizácie produktov bežnej spotreby, ako aj zmluvných podmienok, má iba fiktívnu možnosť ovplyvniť podstatu zmluvných podmienok, ktoré sú mu zo strany dodávateľa predložené, pričom často vzhľadom na ich rozsiahlosť a použitú právnu terminológiu nemá možnosť, či už ich vôbec prečítať, resp. pochopiť ich obsah. Ide teda o zákonný zákaz používania neprijateľných podmienok, ktoré vyvolá právoplatné súdne rozhodnutie a dodávateľ je povinný zdržať sa ich používania. Ochrana spotrebiteľa sa týka iba formulárových zmlúv, ktoré sú uzatvárané na základe predbežne formulovaného zmluvného formulára, ktorý má dodávateľ vopred pripravený a ktorý používa v dvoch alebo viacerých prípadoch, pričom spotrebiteľ spravidla obsah zmluvy nemení.

Súd v danej súvislosti poukazuje aj na skutočnosť, že Slovenská republika ako člen Európskej únie je povinná plniť záväzky vyplývajúce z tohto členstva. Členské štáty Únie sú povinné zabezpečiť, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok

(čl. 6 Smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, ďalej len „smernica“).

Dôležitým rozhodnutím je rozsudok Súdneho dvora Európskej únie vo veci Océano Grupo Editorial SA a Rocío Murciano Quintero (C-240/98) a medzi Salvat Editores SA a José M. Sánchez Alcón Prades a spol., spojené prípady C-240/98 a C-244/98, z ktorého je zrejmá aj obligatórnosť zásahu súdu proti nekalej podmienke: ,,Cieľ Článku 6 Smernice, ktorý od členských štátov vyžaduje stanoviť, že nečestné podmienky nie sú pre spotrebiteľa zaväzujúce, by sa nedosiahol, keby bol spotrebiteľ sám povinný vystúpiť proti nečestnej povahe takých podmienok. V sporoch, kde zahrnuté sumy sú často obmedzené, môžu byť právnické poplatky vyššie než vložená čiastka, čo môže spotrebiteľa odradiť, aby napadol použitie nečestnej podmienky. V počte členských štátov procedurálne predpisy umožňujú jednotlivcom brániť sa v takých konaniach a je reálne riziko, že spotrebiteľ kvôli neznalosti práva nespochybní podmienku prednesenú proti nemu. Z toho vyplýva, že účinná ochrana spotrebiteľa sa môže dosiahnuť, len ak národný súd prehlási, že má právomoc zhodnotiť podmienky tohto druhu na svoj vlastný návrh“.

Podľa § 95 ods. 1, ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku navrhovateľ môže za konania so súhlasom súdu meniť návrh na začatie konania. Zmenený návrh treba ostatným účastníkom doručiť do vlastných rúk, pokiaľ neboli prítomní na pojednávaní, na ktorom došlo k zmene. Súd nepripustí zmenu návrhu, ak by výsledky doterajšieho konania nemohli byť podkladom pre konanie o zmenenom návrhu. Súd nepripustí zmenu návrhu ani v prípade, ak by na konanie o zmenenom návrhu bol vecne príslušný iný súd. V takom prípade pokračuje súd v konaní o pôvodnom návrhu po právoplatnosti uznesenia.

Vzhľadom na vyššie uvedené súd na základe návrhu žalobcu pripustil zmenu žaloby tak, ako žiadal žalobca v časti rozšírenia žalobného návrhu, pokiaľ sa týka výšky úrokov z omeškania na 0,026% denne.

Z vykonaného dokazovania je nepochybné, že žalobca a žalovaný uzavreli dňa 16.10.2007 úverovú zmluvu, predmetom ktorej bolo poskytnutie úveru žalovanému v sume 1.427,34 eur (43.000 Sk), ktorý sa žalovaný zaviazal splácať v splátkach po 37,08 eur (1.117 Sk) a to v 60 mesačných splátkach pri konečnej výške úveru 2.224,66 eur (67.020 Sk).

V dôsledku neplnenia si povinností žalovaného sa stal celý dlh splatný dňa 28.6.2011.

Súd mal za preukázané, že žalovanému bol jednorazovo poskytnutý úver, teda vyčerpal finančné prostriedky v celkovej sume 1.427,34 eur a ďalej je nesporné, že žalovaný v prospech žalobcu následne jednotlivými splátkami uhradil celkovo sumu 1742,73 eur, ako to vyplýva aj z predloženého splátkového kalendára.

Podľa § 4 ods. 2 zák. č. 258/2001 Z.z. takáto zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí musí obsahovať okrem iného sumu, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, vrátane ročnej percentuálnej miery nákladov. Žalobca však v danom prípade nepreukázal, že žalovaného ako spotrebiteľa o týchto náležitostiach informoval, pretože predmetná zmluva neobsahuje žiadne údaje o výške uplatneného úroku zo spotrebiteľského úveru, vrátane poplatkov uvedených v žalobnom návrhu. Podľa § 4 ods. 5 cit. zák. od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedené. Pretože predmetná úverová zmluva neobsahuje podstatné náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa § 4 cit. zák., a to najmä údaje o výške úroku, iných poplatkov, uvedený spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Pokiaľ ide o ročnú úrokovú sadzbu, spôsob jej výpočtu v danom prípade je uvedený v úverových podmienkach žalobcu v hlave 5 § 1.

V danom prípade zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavretá medzi účastníkmi konania neobsahuje údaj o úrokoch, ale len údaj o výške mesačnej splátky vo výške 1.117,-Sk. Ani úverové zmluvné podmienky žalobcu, na ktoré zmluva o úvere poukazuje ako na svoju neoddeliteľnú súčasť, neobsahujú žiadnu úrokovú sadzbu. Ustanovenie § 4 ods. 5 zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase

uzavretia zmluvy je v súlade s čl. 8 smernice, ktorá umožňuje členským štátom prijať právnu úpravu nad rámec smernice a takéto ustanovenie pôsobí dostatočne sankčné a odradzujúco. Úroky popri údaji o celkových nákladoch (RPMN) majú svoje opodstatnenie, pretože úroky vyjadrujú cenu hlavného predmetu plnenia.

Účelom právnej úpravy (§ 4 ods. 5 zákona o spotrebiteľských úveroch) je bez akýchkoľvek pochybností aj poskytnutie ochrany spotrebiteľovi. Ten má totiž právo byť informovaný o výške úrokov z úveru a poplatkoch. Žalobca ako dodávateľ má preto zákonnú povinnosť v zmluve o spotrebiteľskom úvere uviesť údaj o výške úrokov a poplatkov. A to priamo v zmluve so sankciou straty práva na úroky a poplatky v zmluve neuvedené (§ 4 ods. 5 zákona o spotrebiteľských úveroch). Informácia spotrebiteľa o úrokoch a poplatkoch má podstatný význam z dôvodu, že prispieva k transparentnosti trhu a umožňuje spotrebiteľovi poznať rozsah svojho záväzku. Žalovaný však túto možnosť nemal, keďže výška úroku z úveru nie je uvedená v zmluve o úvere (porov. tiež uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2Cdo 245/2010).

V danej súvislosti poukazuje súd aj na názor vyslovený v rozhodnutí Krajského súdu v Prešove zo dňa 19.6.2013 sp.zn 20Co/133/2012 , podľa ktorého účelom právnej úpravy (§ 4 ods. 5 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch) je bez akýchkoľvek pochybností poskytnutie ochrany spotrebiteľovi. Spotrebiteľ má právo byť informovaný o výške úrokov z úveru a poplatkoch. Navrhovateľ ako dodávateľ má zákonnú povinnosť v zmluve o spotrebiteľskom úvere uviesť údaj o výške úrokov a poplatkov, ktorej nesplnenie je spojené so zákonnou sankciou nepriznania (v zmluve neuvedených) úrokov a poplatkov.

V tomto smere je potrebné poukázať na to, že uvedené platí v zmysle cieľov smernice Rady 93/13 EHS (čl. 3, 4) o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách („smernica") len za stavu, ak je cena plnenia uvedená transparentne a zrozumiteľne (porov. uznesenie Súdneho dvora Európskej únie C-76/10 POHOTOVOSŤ, s.r.o./KORČKOVSKÁ zo dňa 16.11.2010).

Žalobca tiež argumentuje, že žalovaný podpísaním úverovej zmluvy súhlasil aj s tou časťou textu, ktorá sa dotýka dojednania úverových zmluvných podmienok.

K tomu súd uvádza, že žalobca ukryl podmienky, ktoré mali byť podstatné pre informáciu klienta, teda spotrebiteľa pre poznanie rozsahu záväzku do úverových podmienok. Ako vyplýva z čl. 6 ods. 1 smernice Rady č. 2005/29 o nekalých obchodných praktikách podnikateľov voči spotrebiteľom na vnútornom trhu, obchodná praktika sa považuje za klamlivú, ak obsahuje nesprávne informácie a je preto nepravdivá alebo akýmkoľvek spôsobom, vrátane celkového prevedenia uvádza do omylu, alebo je spôsobilá uviesť do omylu priemerného spotrebiteľa vo vzťahu k jednému, alebo viacerým prvkom vymenovaným v tomto čl. 6 ods. 1, pričom v obidvoch prípadoch zapríčiňuje, alebo je spôsobilá zapríčiniť, že spotrebiteľ urobí rozhodnutie o obchodnej transakcii, ktoré by inak neurobil. Článok 2 písm. d Smernice č. 2005/29 definuje pojem obchodné praktiky použitím zvlášť širokej formulácie ako „akékoľvek konanie a opomenutie, spôsob správania alebo vyjadrenia, obchodné komunikácie, vrátane reklamy a marketingu obchodníka, priamo spojené s podporou, predajom alebo dodávkou produktu spotrebiteľom“.

Žalobcovi preto vzniklo iba právo na zaplatenie nevrátených finančných prostriedkov poskytnutých jednorazovo žalovanému. Žalobca poskytol žalovanému celkovú sumu 1.427,34 eur, žalovaný vykonal žalobcovi jednotlivými splátkami úhrady vo výške 1.742,73 eur. Tým mu uhradil vyššiu sumu ako výška poskytnutých finančných prostriedkov. Pokiaľ ide o nárok na poistné v sume 1,43 eur, súd je toho názoru, že toto bolo taktiež uhradené, keďže žalovaný zaplatil žalobcovi o 315,39 eur viac ako mal, pričom nárok na poistné v sume 1,43 eur mesačne, činil za 60 mesiacov sumu85,80 eur.

Úrok z úveru nie je obsiahnutý v žiadnom akte, ktorý by žalovaného zaväzoval. Takýmto aktom nie sú ani úverové podmienky, ktoré nie sú podpísané (§ 40 ods. 1, 3 Občianskeho zákonníka; porov. 2Cdo 245/2010) a naviac bez platnej inkorporačnej doložky.

Podľa § 40 ods. 3 Občianskeho zákonníka písomný právny úkon je platný, ak je podpísaný konajúcou osobou; ak právny úkon robia viaceré osoby, nemusia byť ich podpisy na tej istej listine, ibaže právny predpis ustanovuje inak. Podpis sa môže nahradiť mechanickými prostriedkami v prípadoch, keď je to obvyklé.

Úverové podmienky žalovaný nepodpísal, preto pre nedodržanie zákonom vyžadovanej písomnej formy nejde o platný právny úkon.

Odhliadnuc od nedostatku písomnej formy súdy už v minulosti judikovali, že všeobecné obchodné podmienky, ak sa majú stať súčasťou zmluvy, môže sa to udiať prostredníctvom transparentnej inkorporačnej doložky. Netransparentnú inkorporačnú doložku zároveň judikovali ako neprijateľnú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve. O netransparentnú inkorporačnú doložku ide aj vtedy, ak ju dodávateľ uvedie menším písmom ako zmluvné podmienky predstavujúce podstatné zložky zmluvy.

Spotrebiteľ sa môže domnievať (postačí hrozba takéhoto rizika), že menšie písmo obsahuje text, ktorému nemusí pripisovať až tak dôležitý význam. V spojení s úplne miniatúrnym písmom, pri čítaní ktorého sa stráca orientácia a vyžadujú sa pomôcky (lupa, pravítko a pod.), práve menšie písmo môže spotrebiteľa odradiť od sústredenia sa pri uzatváraní zmluvy. Ide o nevhodné predkladanie zmluvných podmienok a uvedenie menšieho písma hodnotí odvolací súd ako nepochopiteľný a ako nie dobrý úmysel, ktorému za žiadnych okolnosti nemieni poskytnúť ochranu. K drobnému písmu porov. nález I. ÚS 342/09 (ČR). V bežnom živote sa zväčšenému textu pripisuje záujem autora pripísať mu väčší význam. Opačne text s menším písmom môže indikovať menej podstatný obsah zmluvy. V spojení s rozsiahlymi podmienkami písané takmer nečitateľným drobným písmom tak existuje nezanedbateľné nebezpečenstvo, že priemerný spotrebiteľ podcení takúto časť textu.

Neprijateľná inkorporačná doložka v danom prípade nemohla privodiť viazanosť úverových podmienok, a teda ani ustanovení o úroku z úveru.

Vyhlásenie neplatnej inkorporačnej doložky má rovnaký dopad, ako v prípade úrokov z úveru aj vo vzťahu k ostatným poplatkom, resp. sankčným poplatkom. Úroky z úveru a ostatné poplatky obsiahnuté v úverových podmienkach, sa v prípade neprijateľnej inkorporačnej doložky nestávajú súčasťou zmluvy.

Ako už bolo uvedené vyššie, žalobcovi preto vzniklo iba právo na zaplatenie nevrátených finančných prostriedkov poskytnutých jednorazovo žalovanému. Keďže tento mu už uhradil vyššiu sumu ako mu žalobca poskytol, súd žalobu ako nedôvodnú v celom rozsahu zamietol.

Podľa § 137 zák. č. 99/1963 Zb. (Občiansky súdny poriadok v platnom znení, ďalej len „O.s.p.“), trovy konania sú najmä hotové výdavky účastníkov a ich zástupcov, včítane súdneho poplatku, ušlý zárobok účastníkov a ich zákonných zástupcov, trovy dôkazov, odmena notára za vykonávané úkony súdneho komisára a jeho hotové výdavky, náhrada výdavkov právnickej osoby, ktorá je oprávnená zastupovať v konaní podľa osobitného predpisu, odmena správcu dedičstva a jeho hotové výdavky, tlmočné a odmena za zastupovanie, ak je zástupcom advokát.

V zmysle § 142 ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len ,,O.s.p.“), účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Žalovaný bol v konaní v plnom rozsahu úspešný, trov konania mu však nevznikli ani z obsahu spisu nevyplývajú, preto mu súd ani náhradu trov nepriznal.

Vzhľadom na uvedené súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,

b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),

f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Odvolanie nie je prípustné proti výroku, ktorým súd pripustil zmenu návrhu na začatie konania (§ 202 ods. 3 písm. f) OSP).